

Full diocesà

21 de febrer del 2016

p4 – El Santíssim Misteri de Cervera

p6 i 7 – Alguns fets de la vida del Sant Pare

Històrica fita ecumènica

El papa Francesc i el patriarca ortodox rus Kirill es van trobar el propassat divendres 12 de febrer a l'Havana (Cuba). Ha estat un pas molt important per a trencar segles de separació.

El Pontífex i el patriarca van signar una declaració conjunta en què es lamenta la pèrdua de la unitat i es diu, per exemple: «Conscients dels molts obstacles que cal superar, esperem que la nostra trobada contribueixi a l'obtenció de la unitat que ens va manar Déu i per la qual Crist havia pregat.» Es diu clarament: «No som competidors, sinó germans; hem d'arrencar d'aquest concepte executant totes activitats relacionades amb els nostres llaços i contactes amb el món exterior. Instem els catòlics i els ortodoxos de

tot el món a aprendre a viure junts en pau, amor i harmonia els uns amb els altres.»

La declaració fa especial referència a la persecució dels cristians a l'Orient Mitjà i al nord d'Àfrica i es demana la fi de la guerra i el terrorisme a Síria i a l'Iraq. També fa una valoració de la situació de la família, especialment a Occident, lamentant l'equiparació d'altres formes de família amb el matrimoni entre home i dona, i fent una crida contra l'avortament i l'eutanàsia.

Aquest pas important pot facilitar un canal de diàleg entre catòlics i ortodoxos i una futura visita del Papa a Rússia, somni que Joan Pau II no pogué mai realitzar.

«Mira el cel i posa't a comptar les estrelles... així serà la teva descendència»

Diumenge II de quaresma / Cicle C

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo sóc el Senyor, que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge.» Abram preguntà: «Quina garantia me'n doneu, Senyor?» Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí.» Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatré's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits. Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat.» (15,5-12.17-18)

Salm responsorial

El Senyor m'il·lumina i em salva.
(Salm 26)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, [seguiu el meu exemple i fixeu-vos en els qui viuen segons el model que teniu en mi. Us ho he dit sovint i ara ho repeteixo amb llàgrimes als ulls: N'hi ha molts que, pel seu estil de viure, són contraris a la creu del Crist. El terme on s'encaminen és de perdició, el déu que adoren és el ventre, i la seva glòria, la posen en les parts vergonyoses; tot el que aprecien són valors terrenals. Però] nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers. Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meva corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus. (3,17-4,1)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es trasmudà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem. Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo.» Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol. Ells guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist. (9,28b-36)

«Llavors del núvol estant una veu digué: "Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo"»

Somnis i profetes. Albirant Jerusalem

Josep Molist i Rifà, prev.

Des de la muntanya del Tabor, en un dia clar, es pot albirar perfectament la ciutat de Jerusalem. Des d'allí es pot identificar el lloc on s'esdevindrà la mort, resurrecció i ascensió, és a dir, l'èxode (traspàs) de Jesús. La transfiguració és un moment místic. Elies i Moisès són personatges celestials. Jesús dialoga amb ells. La muntanya és el lloc de trobada amb el Senyor i el núvol expressa la seva presència misteriosa. Mentrestant, els deixebles de l'Església incipient havien entrat en la fase *rem* (de somni profund). En aquell moment encara no podien comprendre que el camí del sofriment és el que porta a la glòria. L'evangelista emfatitza que és l'oració la que transfigura el rostre de Jesús.

Remuntant-se als orígens de la Revelació, la primera lectura ens posa davant aquell capvespre, quan el sol se n'anava a la posta (moment de l'oració vespertina), en què Abram —esgarrifat— penetrà en el la profunditat del seu propi ésser a través del son que dona pas al somni. L'autor descriu com el Senyor es manifestà en plena nit, i es mostrà subtilment i delicadament al patriarca, confirmant-li, així, la promesa. Moment encara primigeni, prelu di incipient del pacte del Sinaí, d'alguna manera esdevé el pròleg de l'Aliança Nova i eterna que s'acomplirà en Jesús.

La segona lectura completa la interpretació de l'evangeli. Sant Pau, ciutadà de l'imperi romà, sap molt bé què vol dir tenir la ciutadania en el cel.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

22 dilluns

—La Càtedra de Sant Pere, apòstol
—Santa Elionor, verge
I Pere 5,1-4 / Salm 22 /
Mateu 16,13-19

23 dimarts

—Sant Policarp, bisbe i màrtir (†155)
Isaïes 1,10.16-20 / Salm 49 /
Mateu 23,1-12

24 dimecres

—Sant Modest, bisbe (†486)
Jeremies 18,18-20 / Salm 30 /
Mateu 20,17-28

25 dijous

—Sant Romeu, religiós
—Sant Bartomeu de Poblet, abat
Jeremies 17,5-10 / Salm 1 /
Lluc 16,19-31

26 divendres

—Sant Nèstor, màrtir (s.III)
—Sant Alexandre bisbe (250-326)
Gènesi 37,3-4.12-13a. 17b-28 /
Salm 104 / Mateu 21,33-43.45-46

27 dissabte

—Sant Gabriel de la Dolorosa,
religiós (1838-1862)
—Sant Baldomer, sots-diacon (†660)
Miquees 7,14-15.18-20 / Salm 102
/ Lluc 15, 1-3.11-32

28 diumenge III de Quaresma / Cicle C

—Sant Romà, abat (c.390-460)
Èxode 3,1-8a.13-15 / Salm 102 / I
Corintis 10,1-6.10-12 / Lluc 13,1-9

La imatge

La Transfiguració (1480-85). Giovanni Bellini. Museu de Capodimonte (Nàpols).

Jesús puja a la muntanya a pregar. Mentre pregava, Jesús es trasmudà i els apòstols van veure la seva glòria i van sentir el Pare que deia: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo.» Nosaltres també necessitem la pregària que ens submergeixi en el núvol de la presència de Déu i que ens doni coratge per a perseverar en l'escolta i el seguiment de Jesús.

Cervera celebra el fet prodigiós del Santíssim Misteri

Joan Riu

El divendres 5 de febrer l'església de Santa Maria lluí amb esplendor per escoltar el cant de les Completes com a principal acte de vigília del dia de la festa, el 6 de febrer, quan va tenir lloc l'any 1540 el fet miraculós de la partició d'una estella de la Vera Creu.

Van presidir l'acte del dia 5 el bisbe de Solsona, acompanyat del bisbe de Sant Feliu de Llobregat i altres mossens. També la vice-presidenta de la Diputació de Lleida, el vice-president del Consell Comarcal de la Segarra i el paer de la ciutat de Cervera. Mil dues-centes persones assistiren a

les Completes per veure de prop el presbiteri amb més de cent cantaires, una quarantena de músics i la soprano, el tenor i el baríton solistes i poder sentir la seva magnífica interpretació. La vesprada va acabar amb el ball de l'àliga i el repic de les campanes amb el seu toc de festa.

El dissabte dia 6 es va celebrar l'ofici, que fou presidit pel bisbe Xavier Novell, acompanyat pel rector de Cervera, Mn. Xavier Romero, capellans de l'arxiprestat, mercedaris de Sant Ramon amb els seus novicis i els seminaristes del bisbat de Solsona.

Visita pastoral a la parròquia de Navàs

La missa major del diumenge 7 de febrer a la parròquia de Navàs va ser presidida pel bisbe Xavier, amb motiu de la visita pastoral a la parròquia. Va celebrar el rector, Mn. Antoni Quesada, i també hi foren presents els tres joves seminaristes del bisbat. Després de la celebració, el senyor bisbe va saludar cadascun dels feligresos.

La visita pastoral a la parròquia de la Sagrada Família va començar fa unes setmanes amb la visita al Col·legi Sant Josep, reunió amb el Consell de Pastoral, trobades amb membres de diversos grups parroquials i amb persones grans a domicili, entre altres activitats.

El dia 13 de febrer, va visitar la comunitat del Mojal —sufragània de Navàs—, presidint la missa de les set del vespre. **Informa: Montserrat Coll.**

Assemblea anual de Mans Unides

Mans Unides del bisbat de Solsona

El dia 30 de gener es va celebrar a Bellpuig l'assemblea anual que reuneix els voluntaris de Mans Unides. Després de la benvinguda per part del president, Àngel Alsina, vàrem fer una reflexió-pregària preparada per Mn. Alfons Busto amb els temes del perdó i la misericòrdia.

Seguidament, es va informar dels ingressos de l'any 2015: col·lectes en parròquies, 23.906,31€; socis i donatius, 69.934,73€; activitats diverses, 58.197,75€. Amb aquests imports s'han pogut finançar tres projectes, dos d'ells al Camerun i l'altre al Congo. També, gràcies al llegat provinent de dues herències, s'ha pogut realitzar la construcció de 24 petits centres edu-

catius a l'Índia i 40 aules noves al Congo, per un import global de 195.584,82€. Cal afegir-hi l'aportació de 70.000€ per part d'una persona solidària, destinats a la construcció d'un nou Institut al Congo.

El punt següent va ser una reflexió sobre el lema de la campanya del 2016: «Planta cara a la fam: sembra.» Es va ressaltar que promoure el desenvolupament va unit a promoure la justícia.

Es van explicar els projectes de cara al 2016 (vegeu Full del 7-2-2016). Després va haver-hi les aportacions de les voluntàries de les diferents poblacions de la diòcesi.

Jornada Sacerdotal al Seminari

El dia 8 de febrer, el presbiteri diocesà es va reunir amb el P. Llorenç Puig, delegat dels jesuïtes a Catalunya, acompanyat del P. Xicoy, en una jornada dedicada al sagrament de la reconciliació. La jornada va constar de dues parts: l'una més espiritual i l'altra més pastoral. L'estructura del matí fou de recés –dues xerrades, temps per a pregar personalment i també per a resar junts l'ofici de lectura—. A la tarda va haver-hi una presentació pastoral del sagrament de la reconciliació i un diàleg sobre la situació del sagrament a la diòcesi.

En l'Any de la Misericòrdia van treballar aquest sagrament com a celebració de l'abraçada amorosa del Pare a cadascun dels seus fills. Van partir de la seva pròpia experiència de penitents fins a arribar a la de confessors en la comunitat de l'Església. Així, conscients del do que Déu els ofereix pel perdó, els preveres van arribar a valorar com l'han d'oferir i celebrar perquè sigui la festa de l'Amor de Déu.

Tres fets de la vida del Sant Pare relacionats amb la misericòrdia i la confessió

Redacció

En aquesta Quaresma voldríem aprofundir en un dels temes més freqüents en la predicació del papa Francesc: el sagrament de la penitència. Tant insisteix en el tema que algú ha anomenat Francesc com el «Papa de la confessió». Avui repassarem alguns fets de la vida del papa Francesc que estan especialment relacionats amb aquest sagrament:

La seva vocació sacerdotal

Era el 21 de setembre de 1953, memòria de l'apòstol sant Mateu, Dia de l'Estudiant a l'Argentina, que coincideix amb el Dia de la Primavera, que se celebra amb una gran festa. Jorge Mario Bergoglio tenia uns disset anys. Ell ho ha explicat més d'una vegada:

«Abans d'anar a la festa vaig passar per la parròquia a la qual assistia i vaig trobar un sacerdot que no coneixia i vaig sentir la necessitat de confessar-me, i aquesta va ser per a mi una experiència de trobada, vaig trobar algú que m'esperava.»

«No sé què va passar, no ho recordo, no sé per què aquest sacerdot era allí o per què vaig sentir aquesta necessitat de confessar-me, però la veritat és que algú m'esperava, m'estava esperant des de feia temps i després de la confessió vaig sentir que alguna cosa havia canviat.»

«Jo no era el mateix, havia sentit una veu, una crida. Em vaig convèncer que m'havia de convertir en sacerdot, i aquesta experiència en la fe és important», ha explicat en diverses ocasions el Sant Pare

Més endavant, en record d'aquest esdeveniment, el sacerdot Bergoglio, en ser escollit per a bisbe, va triar com a lema una expressió de sant Beda que fa referència a la vocació de sant Mateu, la festa del qual és justament el 21 de setembre: «Miserando atque eligendo» (El va mirar amb misericòrdia i el va escollir). El papa Francesc conserva aquesta frase en el seu escut pontifici.

Una crisi personal a cinquanta-dos anys

Bergoglio era un jesuïta de cinquanta-dos anys quan deixà de ser provincial de la Companyia de Jesús. Es traslladà a Córdoba (Argentina) i experimentà una greu crisi interior. Es passava hores pregant davant el Santíssim, i els seus superiors temien per la seva salut. Durant anys havia ocupat càrrecs de govern, mestre de novicis i provincial, i sentia que el seu «cor estava adolorit, ferit, rancorós i incapaç de perdonar».

Els anys a Córdoba van ser per a ell com un exili i va experimentar el perill d'una «nostàlgia romàntica» sobre la seva vida, experimentava una soledat envers els altres i Déu. Però durant dos anys va dedicar-se al sagrament de la penitència:

«Durant dos anys vaig ser confessor a la residència de Córdoba (en la foto), que es troba en ple centre, al costat de la Universitat. Allí es confessen els professors, els estudiants universitaris i gent dels barris, que quan va a fer alguna cosa al centre ho aprofita per a confessar-se, ja que el capellà de la seva parròquia no té temps el diumenge perquè ha de dir moltes misses. Vaig notar que entre ells hi havia gent que es confessava bé, és a dir, que no perdia el temps en digressions, sinó que deia el que havia de dir. Mai no deia una cosa que no fos un pecat. Parlava amb molta humilitat...»

«En els dos anys dedicats gairebé exclusivament a meditar, pregar i confessar, Bergoglio va experimentar la misericòrdia i va conèixer els grans sofriments de molts que acudien confessar-se, dones que havien avortat, prostitutes i moltes altres persones castigades per circumstàncies de la vida. Va conèixer un món diferent

d'aquell en el qual s'havia mogut durant vint anys i hagué d'aprendre una pastoral diferent.»

La jubilació que no arribà

El cardenal Bergoglio tenia prevista la seva jubilació com a arquebisbe de Buenos Aires l'any 2013, però l'Esperit Sant li va canviar els plans i fou elegit Papa després de la històrica renúncia de Benet XVI. Ja tenia elegida una habitació a la Llar Sacerdotal de Buenos Aires, on viuen els sacerdots ancians, i pensava dedicar-se especialment a la direcció espiritual i a confessar. Un dels seus entrevistadors ha declarat recentment: «El Santa Pare troba a faltar confessar.»

Ara fa un any, a la basílica de Sant Pere, el Papa va presidir una celebració penitencial. Ell mateix va rebre el perdó en un confessor i després es va posar en un per impartir el sagrament de la reconciliació a algunes persones. Durant aquesta celebració va anunciar la convocatòria del Jubileu de la Misericòrdia. Misericòrdia i confessió, intrínsecament unides en la vida i la predicació del papa Francesc.

El llibre

Un amor sense límits: les 14 obres de misericòrdia

Norbert Miracle (ed.)

Editorial Claret

Aquest llibre ressegueix les anomenades «catorze obres de misericòrdia», set de corporals i set d'espirituals, segons la tipologia emprada en els tradicionals catecismes catòlics, que molts havíem après d'infants i que són de la més urgent d'actualitat. Es tracta, com ha proposat el papa Francesc en *Misericordiae vultus*, la butlla de proclamació del Jubileu Extraordinari, de respondre a catorze actituds fonamentals que tradueixen la vida cristiana en termes de misericòrdia. Les accions que se'n deriven són nombroses i variades, i cal una sana imaginació per a anar extraient conseqüències dels catorze enunciats. Són «obres» que es poden multiplicar i créixer en la mesura de les necessitats que sorgeixen en el nostre món i en els diversos contextos que el configuren. Per això la divisió entre «corporals» i «espirituals» pretén cobrir tots els àmbits de la vida.

Solidaritat amb ànima

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Seguint el fil de la proposta que vaig encetar la setmana passada, us invito a reflexionar i a actuar solidàriament. Ho faig proposant-vos un altre fragment de la *Misericordiae Vultus* (15-16). De nou, el Papa ens parla de solidaritat, però anant més enllà: vers una solidaritat que desborda la comprensió habitual.

“En aquest Any Sant, podrem realitzar l'experiència d'obrir el cor a tots els qui viuen en les més contradictòries perifèries existencials, [...] situacions de precarietat [...] de molts que no tenen veu perquè el seu crit s'ha debilitat i silenciada a causa de la indiferència dels pobles rics. En aquest Jubileu, l'Església serà cridada a guarir encara més aquestes ferides, a alleujar-les amb l'odi de la consolació, a embenar-les amb la misericòrdia i a guarir-les amb la solidaritat i amb la deguda atenció”. Aquestes són les primeres paraules del fragment que ens ocupa. Parla “d'obrir el cor”, de “guarir ferides”, “d'alleujar-les amb l'oli del consol”, “d'embenar-les amb la misericòrdia” i de “solidaritat amb la deguda atenció”.

Si la setmana passada el Papa ens mostrava l'aposta d'una justícia amarada de compassió i d'amor que eviti el legalisme, en aquesta ens fixem en la seva crida a una solidaritat que no sigui asèptica. Res de menystenir la compassió per a privilegiar el compromís. Al contrari, es tracta de promoure al màxim la compassió per arribar a un compromís que “cura, alleuja i embena”. Es tracta d'una solidaritat que va més enllà d'una subscripció bancària.

El Papa ens convida enguany, amb una especial intensitat, a obrir els nostres ulls “per mirar les misèries del món” i per sentir-nos “provocats a escoltar el seu crit d'auxili”. Mans Unides ens hi ajuda quan aconseguim que el nostre interès deixi de fixar-se en el futbol, la política, les

estupideses dels famosos, les ficcions o les anècdotes que omplen els programes d'informació o d'entreteniment i es concentri en el drama de milions de persones que ni tan sols tenen l'imprescindible per a menjar.

El Papa, com sempre, evita les paraules políticament correctes per dir amb claredat el que “ens cou” i, a més, proposa camins concrets per a canviar. Per això, recorda les obres de misericòrdia, tant les corporals com les espirituals, i invita a reflexionar-les per a desvetllar la nostra consciència i examinar-nos si vivim com a deixebles de Jesús. Després de citar-les, afirma: “No ens podem escapar de les paraules del Senyor i en base a elles serem jutjats”. I, evidentment, comença qüestionant-nos amb les dues primeres obres de misericòrdia corporals: “si hem donat menjar al famolenc i beure a l'asedegat”. Està clar que aquesta Quaresma no pot quedar-se en bons desitjos i grans propòsits. Examinem-nos i actuem.

Es tracta de promoure al màxim la compassió per arribar a un compromís que “cura, alleuja i embena”.

Però la solidaritat cristiana encara va més enllà d'un compromís ple de compassió. En el número 16 del document papal, al fil de la proclamació de Jesús a la sinagoga de Nazaret, som invitats a portar una paraula i un gest de consolació, d'alliberament, de guarició als pobres, presoners de tots tipus presents en la nostra societat. El Papa sempre ajunta a l'acció solidària i compassiva dels cristians, l'anunci d'un alliberament més integral, “l'any de gràcia del Senyor”. No n'hi ha prou en alleujar materialment, cal alliberar interiorment amb l'anunci de l'Evangelí. Llegim MV 15-16 i creixem en una solidaritat compassiva i missionera.

